

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE

P.O. Box 176, Toronto „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca
www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 28.50 + \$ 1,50 (GST) = \$ 30,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 45 .
v ČR 700 Kč, na Slovensku 30 eur.
PDF elektronicky \$ 20 - (dobrovolně)
V ČR 200 Kč , na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Tomáš Kaňa. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Rímsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Nedeľa: 11:00, útorok, streda a piatok: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Nedeľa 9:00, sobota: 17:00, Pondelok a štvrtok 9:00. Farár: Grzegorz Nowicki. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedeľa: 10:45.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Najbližší bohoslužby: 30. 3. (Veľký piatok), 15. 4., 6. 5. a 3.6. vždy o 13. hod.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Rowan Simmons, e-mail newdawnmoravian@bellnet.ca; www.newdawnmoravianchurch.org

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Hamilton: Kostol sv. Cyrila a Metoda, 204 Park Street North., Hamilton, ON. - Bohoslužby každou druhou neděli v měsíci v 15:00 hodin.
Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 7. 4. a 2.6. 2018 v 11 hod.
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. 7. 4. a 2.6. 2018 v 17 hod.

Kat. bohoslužby mimo Ontario
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 8. 4. a 3. 6. 2018 v 11 hodin

KELOWNA – VERNON: Čtvrtek 15. března 2018 večer - mše svatá, informace I. Hýsek, tel. 250-545-4256
VANCOUVER: Sobota 17. března 2018 v 17.30 hod. - mše svatá, kostel C+M, 472 East, 8th. Ave, New Westminster, informace M. Kosmanová, tel. 604-988-4371
EDMONTON: Neděle 18. března 2018 v 18.00 hod. - mše svatá, kostel St. Anthony, 10661-82 Ave, informace J. Nigrin, tel. 780-436-0783
CALGARY: Pondělí 19. března v 18.30 - mše svatá, informace D. Drápal, tel. 403-258-2195

Druhá repríza!

Pozvanie na Svadbu

Klub Martina Rázusa v Toronte v spolupráci s Múzeom slovensko-kanadského kultúrneho dedičstva a Spoločnosťou M. R. Štefánika vás srdečne pozýva na pásmo umeleckého slova a hudby v nedeľu, dňa

8. apríla 2018 o 14:00 hod.
(2pm)

v hale kostola sv. Cyrila a Metoda

5255 Thornwood Dr. Mississauga, Ontario:

„Svadba pod Tatrami“

Réžia: Olga Turoková

Námet: Katarína Kozáková

Scenár: Olqa Turoková

Predstavíme vám v ňom ukážky a scény z tradičnej slovenskej svadby: pytačky, ohlášky, lúčenie od rodičov, svadobnú hostinu, snímanie vienka a čepčenie. Ak máte doma slovenský kroj, je to dobrá príležitosť prísť v ňom oblečení, čím by sme si navzájom aj takto predstavili naše kultúrne dedičstvo.

Katarína Kozáková, predsedníčka klubu Martina Rázusa

Vstupné je 15 dolárov. V hale si budete môcť zakúpiť občerstvenie.

Organizátorkou predstavenia je Magda Vacvalová
Rezervácie: Magda Vacvalová: 905-275-8529,
magdavacval@gmail.com;
Mária Vacvalová: 416-357-6991;
Roman Vrba: 416-900-8913

Česká televize
Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování ve středu v 7:00 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Torontská odbočka ČSSK
Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu
Středa: 16:00-21:00.
Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)
každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,
před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuvěřejňujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.

Naším úkolem není říkat čtenářům, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků
v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjití novin.

satellite1-416.com

zpravy.ca

zpravy.org

spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.3.satellite1-416.com

www.3.zpravy.ca

www.3.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

kalendar.satellite1-416.com

kalendar.zpravy.ca

kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních

Nového divadla v Torontu

divadlo.zpravy.ca

NHL

Zpravodajství z NHL

nhl.zpravy.ca

Jak vyjdeme
v roce 2018

3 - 15. 3. 2018

4 - 12. 4. 2018

5 - 10. 5. 2018

6 - 21. 6. 2018

7 - 16. 8. 2018

8 - 27. 9. 2018

9 - 1. 11. 2018

10 - 6. 12. 2018

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	6,16 CDN
1 CND \$	16,23 Kč
1 EURO	1,57 CDN \$
1 CND \$	0,64 EURO
1 US \$	1,28 CDN \$
1 CND \$	0,78 US \$

Universal Currency Converter - 28. 2. 2018

1 CDN \$	16,29 Kč
1 EURO	25,42 Kč
1 US \$	20,80 Kč
ČSOB -	28. 2. 2018

Toto číslo jsme dali
do tiskárny

18. 3. 2018 v 1:00

Příští číslo vyjde:

12. 4. 2018

Uzávěrka: 5. 4. 2018

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

www.vstupenky.ca

8. 4. (ne) 14:00

Svadba pod Tatrami

Klub Martina Rázusa

Hala kostela Cyrila a Metoda

5255 Thornwood Dr., Mississauga

20. 4. (pá) 20:00

21. 4. (so) 16:00 a 20:00

22. 4. (ne) 16:00

Manželství o život

Nové divadlo

Maja Prentice Theatre

3650 Dixie Rd., Mississauga

22. 4. (ne) 17:00

Nokturna v městě

Recitál Karoliny Kubákové

Kostel sv. Václava

496 Gladstone Ave.

6. 5. (ne)

Jarní festival

Sokol Toronto

Hala kostela sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

6. 5. (ne) 17:00

Nokturna na Masaryktownu

Prof. Iain Scott

Audiovizuální prezentace

100 let české opery

Restaurace Praha

450 Scarborough Golf Club Rd.

18. (čt) - 21. 5. (po)

Festival českého filmu

Kino Revue

25. 5. (pá)

Koncert k 100. výročí Československa

27. 5. (ne) 17:00

Nokturna na Masaryktownu

Emil Viklický – trio

Restaurace Praha

450 Scarborough Golf Club Rd.

23. 6. (so)

Český a Slovenský den na Masaryktownu

2. 11. (pá) 20:00

3. 11. (so) 16:00 a 20:00

4.11. (ne) 16:00

Nové divadlo

Maja Prentice Theatre

3650 Dixie Rd., Mississauga

1968

50

2018

1918

100

2018

Generální konzulát České republiky v Torontu

si Vás dovoluje pozvat na

KONCERT PRAŽSKÉHO SMÍŠENÉHO SBORU

pod vedením Jiřího Petrdlíka

pořádaného u příležitosti 100. výročí založení Československa

a 50. výročí Pražského jara

KDE: Rosedale United Church

159 Roxborough Drive, Toronto

KDY: Pátek, 25. května 2018 v 18:00

PROGRAM: Svatováclavský chorál

Kdož sú Boží bojovníci

Výběr z děl Dvořáka, Janáčka, Ebena, Smetany a dalších autorů

Nové divadlo v Torontě

vás zve na anglickou komedii o tom, co všechno se může stát, když jindy dochvilný londýnský taxikář nedorazí včas domů ke své manželce.

Ray Cooney

Manželství o život

Režie: Bohdan Zatočkaňuk

STANDARD – VEČERNÍK

Pátek 20. 4. 2018 – 20:00 hodin

Sobota 21. 4. 2018 – 16:00 a 20:00 hodin

Neděle 22. 4. 2018 – 16:00 hodin

Rezervace 416.463.3182 • nove.divadlo@gmail.com

Maja Prentice Theatre • 3650 Dixie Road, Mississauga

facebook.com/novedivadlotoronto

Program bohoslužeb

o Velikonocích v Torontu

Římsko katolický kostel sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

25. 3. 2018 – Květná neděle 10:30

29. 3. 2018 – Zelený čtvrtek 19:00

Mytí nohou

30. 3. 2018 – Velký Pátek 15:00

Křížová cesta

31. 3. 2018 – Bílá sobota 20:00

Žehnání velikonočních pokrmů

1. 4. 2018 – Velikonoční neděle 10:30

Zmrtvýchvstání Páně

2. 4. 2018 – Pondělí velikonoční 10:30

Mše svatá jako v neděli

15:00 Mše svatá na Masaryktownu (mrskačka)

Slovenský evangelický kostel sv. Pavla

1424 Davenport Rd., Toronto

30. 3. 2018 Velký Pátek 11:00

Slavnostní bohoslužby s VP- Svět Pašie

1. 4. 2018 Velikonoční neděle 11:00

Slavnostní bohoslužby s VP - (Spevník)

Evangelický kostel sv. Lukáše

3200 Bayview Ave. Toronto

30. 3. 2018 Velký Pátek 13:00

Slavnostní bohoslužby

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.

Ottawa, ON K2P 0G2

Tel.: (613) 562-3875

Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace

Ottawa, ON K1M 2A1

Tel.: (613) 749-4442; 749-4450

Obch. zast.: (613) 748-1773

Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500

Toronto, ON M4W 3E2

Telefon: 416-972-1476

Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hodiny:

pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate

of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

850 - 10655 Southport Rd. SW

Calgary, AB T2W 4Y1

Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 269-3939

E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec

Honorary Consul: JUDr. Hynek Žikovský

2020 University, Suite 1920.

Montreal, QCTel.: (514) 316-4383

E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Vancouver, BC

Honorary Consul: Karel V. Galland P. Eng

assistenka: Lenka Davidova

email: kgalland@ecofluid.com

adresa: 1700-200 Granville street, Vancouver

úřední hodiny: každý pátek 13:00-15:00

Victoria, BC

Honorary Consul: Jim H. Reed

2555 Cotswold Road

Victoria, B.C. V8R 3S3

tel: 1-250-360-7418,

email: jim.synachor@gmail.com

Honorary viceconsul: Lenka Storzer

1652 Mountbatten Place,

Victoria, BC, V8S 5J9

tel: 1-250-888-1974

email: victoria@honorary.mzv.cz

úřední hodiny jsou vždy první středu v měsíci,

12:00 - 15:00

Honorary consulates

of the Slovak Republic

Calgary, AB:

Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul

424 Varsity Estates Place NW

Calgary, AB T3B 3B9

Tel.: (587) 333-6831, Fax: (206) 424-0205.

E-mail: richard@wolffi.com

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

Dezider Michaletz, Honorary Consul

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Toronto, ON

Michael Martincek, Honorary Consul

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC

Pavol Hollosy, MBA, Honorary Consul

8691 Allison Street, Richmond, BC

Tel: 604.277.5774 • Cell: 604.910.4565

Fax: 604.277.5774 Email: phollosy@gmail.com

Klinika Biomediciny
Clinic of Biomedicine
since 1982

PROFESSIONAL MEMBER
OF CANCER CONTROL
SOCIETY (USA) and D.H.S.
Léčí holisticky a bez vedlejších
nebezpečných účinků
chronické, akutní
a maligní onemocnění!
Zavolejte nám, pokud
máte o léčbu zájem!
Pracovní doba je denně
od 7:30 do 20:00
Tel.: 416/255-3325
E-mail: clinic@biomedici.ca
Adresa:
Clinic of Biomedicine
Dufferin Medical Building
2045 Dufferin St., Toronto

Dr. Petr Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Setkání s ministryní Patty Hajdu

Zvláštním způsobem liberální vláda seznámila občany s novým rozpočtem. Nedá se říci, že by se nekonala setkání s voliči vzápětí po zveřejnění rozpočtu. Nejsem ekonom, abych tento rozpočet kritizoval, ale zdá se mi, že jsou v něm dobré myšlenky. Více prostoru pro rodinu, možnost pro oba manžele zůstat s nově narozeným dítětem, podpora tisku...
Byly zde však také věci, které mne znepokojily a proto jsem se vydal za ministryni práce Patty Hajdu. Setkání se konalo v pondělí ráno v 9:30 v Bramptonu. Oznámení o tomto setkání jsem dostal elektronicky v pátek večer. Většinou se přes víkend do počítače nedívám.

Patricia Hajdu - druhá zleva

V dopravní špičce není snadné se do 38 km vzdáleného komunitního střediska v Bramptonu dostat, ale dorazili jsme po hodině patnácti minutách včas. Ne tak paní ministryně, ta byla mírně zpožděná. Další překvapení bylo, že se nejednalo jen o tiskovou konferenci, ale o setkání ministryně s dětmi a rodiči. Nutno říci, že paní ministryně byla dobře připravená. Počet novinářů by se dal spočítat na prstech jedné ruky a kolem 10:40 minut v kulečnickovém sálu k tiskovce skutečně došlo, ale nebyla to klasická tisková konference, kdy se novináři ptají jeden po druhém. Požádal jsem tedy paní ministryni o rozhovor. Představil jsem se a zdůraznil, že pokud se jedná o lidská práva strávil jsem dva a půl roku ve vězení, protože jsem odmítl udělat kompromis se svým svědomím. To se stalo krátce poté, co byla podepsána Helsinská dohoda (mimo jiné i kanadským ministerským předsedou P. E. Trudeau). V Helsinské dohodě se jasně říká: *HELSINKI 1975 (Declaration on Principles Guiding Relations between Participating States”, principle VII, par. 1 and 3)*
The participating States will respect (...) the freedom of thought, conscience, religion or belief, for all without distinction as to race, sex, language or religion. (...) Within this framework the participating States will recognize and respect the freedom of the individual to profess and practice, alone or in community with others, religion or belief acting in accordance with the dictates of his own conscience.
Tato dohoda je jasně porušena v dotazníku, který mají organizace žádající o vládní podporu pro letní studentské programy vyplnit. Žadatelé jsou nuceni, aby proti svému svědomí potvrdili, že mimo jiné souhlasí s interrupcemi. Zdůraznil jsem, že mi nejde o otázku interrupcí, ale o to, že stát nařizuje občanům, jak se mají chovat. Jedná se o stejné zasahování státu do práva jedince, jaké se dělo v minulosti v Rumunsku v době Ceaušescovy diktatury, či v Polsku pod vedením konzervativního prezidenta Kaczyňského, jenže v opačném směru.
Ministryně práce paní Hajdu odpověděla: „Tento dodatek jsme tam dali, protože po delší dobu byli žadatelé nečestní a nerespektovali skutečnost, že tento program je určený pro práci mladých lidí. Proto chceme vědět, co studenti budou dělat a jaké budou mít povinné aktivity. Tento požadavek se nezměnil. Tyto skupiny však ohrožovaly práva Kanadčanů...“
V tento okamžik jsem paní ministryni přerušil a zeptal jsem se jaká práva Kanadčanů...
„Diskriminovali ostatní Kanadčany při najímání pracovníků...“
„Není tento požadavek diskriminací jiných Kanadčanů?“
„Nikoliv, protože nemáme povinnost tyto příspěvky dávat. Musíme mít jasné vyjádření na co tyto peníze jdou, přesný popis práce a chceme jistotu, že skupiny neporušují základní práva Kanadčanů.“
„Ale tyto organizace respektují Chartu lidských práv...“
„To určuje vláda...“
„Ale vy měníte definici života, která je rozličná v různých kulturách. O tom, co je lidský život se diskutuje v literatuře (Aldous Huxley – Konec civilizace, Vercoes - *Nepřirozená zvířata* - vědeckofantastický román, v němž objev spojovacího článku mezi opicí a člověkem vyvolává úvahy o univerzálnosti lidských práv), ve filmu (Jean-Louis Goddard - *Alphaville*)...“
Byl jsem přerušen.
„Jaká je otázka?“
„Proč měníte definici života...? Jako příklad může sloužit Trudeauův novotvar *peoplekind*... Nemusíme se obávat, že podobné diskriminaci budeme podrobeni, když budeme žádat o grant pro noviny?“
„Vytrhl jste něco z kontextu! Peníze pro letní program nejsou otázkou pro udělení statusu neziskové organizace, ale ujištění, že tyto peníze nepůjdou organizacím, které aktivně podkopávají základní práva Kanadčanů...“
Na otázku, jestli nehrozí něco podobného v budoucnu třeba pro tisk nebo pro umělecké granty jsme již nedostali od paní ministryně odpověď.
Tuto otázku jsem chtěl položit i naší zástupkyni v parlamentu Julli Dzerowicz, dostal jsem od ní podobnou pozvánku telefonicky na úterý v 7:45. Když jsem chtěl na tuto schůzku přijít, oznámili mi z její kanceláře, že setkání nebylo večer, jak jsem očekával, ale odehrálo se již ráno. Skutečně vhodná doba pro největší počet zájemců! Přesto bych chtěl vědět i od ní odpověď na tuto otázku, jestli se neobjeví podobná klauzule při žádosti o grant pro noviny...
A ještě bych přiložil jednu otázku, jestli velký humanista Albert Schweitzer, který byl zásadním zastáncem nejen nejširší definice lidského života, ale ochráncem života vůbec, by mohl aplikovat o grant pro mladé lidi například při pomoci v nemocnici. Podle podmínek, které stanovila kanadská ministryně práce Patty Hajdu by jeho žádost počítač nepřijal, protože *aktivně podkopává základní práva*... Není to ironie?

Aleš Březina -Satellite 1-416

Seminář
Podmínky politických
vězňů
v období pozdního
socialismu,

seminář k 30. výročí tragické
smrti Pavla Wonky

Datum konání: 26. dubna 2018

v Hradci Králové

Místo konání: Knihovna města Hradec
Králové, Hradec Králové,

Wonkova ulice 1262/1a;

Moderování semináře:

Mgr. Lenka Jaklová

Výstava fotografií: Období normalizace
objektivem fotografů, foyer knihovny:
Pavel Šmíd

Organizátoři semináře: Miroslav Petr
(kontakt e-mail: mirek.petr@email.cz,
tel.: 608 191 773)

ve spolupráci s badateli ÚSTR

Podrobný program semináře

9.00 – prezentace účastníků
9.30 - vzpomínkové setkání u pamětní
desky Pavla Wonky u budovy úřadu
práce

I. blok 10.00
ČESKOSLOVENSKÉ VĚZEŇSTVÍ
V OBDOBÍ NORMALIZACE SE
ZVLÁŠTNÍM ZŘETELEM NA
POSTAVENÍ POLITICKÝCH VĚZŇŮ

Komunistické režimy a političtí vězni,
souhrnný pohled
Dr. Łukasz Kamiński, Platforma
evropské paměti a svědomí

Proměny vězeňského systému v období
normalizace v českých zemích
Mgr. Klára Pinerová Ph.D., ÚSTR

Fešácké kriminály: Pankrác, Libkovice a
Bory. Srovnávací úvaha.
Aleš Březina, Satellite 1-416

Svědectví spoluvězně Pavla Wonky o
podmínkách v komunistických lágrech
Jiří H. Kubík, Výbor na odhalování
teroru KSČ v lágrech

Zájem Amnesty International a dalších
zahraničních iniciativ o čs. vězně
PhDr. Prokop Tomek, Ph.D., VHÚ

Socialistické vězení na vlastní kůži.
Rozhovor.
Bc. František Stárek, ÚSTR

Panelová diskuze s bývalými politickými
vězni, včetně vězňů vazebních
Plk., Ing. Zbyněk Čerovský, Stanislav
Pitaš, Jarmila Stibicová, Jiří Wonka...

II. blok 13.30
DÍLO, TRAGICKÁ SMRT A ODKAZ
PAVLA WONKY

Případ Mileta a nezávislá kandidatura
Pavla Wonky do Federálního
shromáždění
Mgr. David Frodl - v jednání

Pavel Wonka v dokumentaci StB
Radek Schovánek, Ministerstvo
obraný ČR

Pavel Wonka od smrti po poslední
rozloučení
Miroslav Petr

Poslední mrtvoly politický vězeň. Ohlasy
na smrt Pavla Wonky
PhDr. Petr Blažek, Ph.D., ÚSTR
16.00 - závěr semináře

Nokturna v městě - Duo Ventapane

Martin Karlíček a Mana Shiraishi

Česko-japonská dvojice Martin Karlíček a Mana Shiraishi nebyla na nedělních *Nokturnech v městě* poprvé, ale zřejmě poprvé jsme mohli od tohoto dua slyšet hudbu Gerorge Gershwina v úpravě Jaschi Heifetze. Tento houslový virtuóz se narodil v litevském Vilniusu. Předpokládané datum narození je 2. února 1901. Někteří hudební kritici tvrdí, že byl o rok nebo o dva starší, protože jeho matka ho chtěla představit světu jako mladého génia. Po vypuknutí Ruské revoluce emigroval do Spojených států, kde žil až do své smrti v roce 1987. Jako šestnáctiletý vystupoval v Carnegie Hall. Při koncertě v kostele svatého Václava jsme měli možnost slyšet Heifetzovu úpravu preludia pro housle a klavír od George Gershwina, který zemřel ve věku devětatřiceti let. Málokdo ví, že jeho původní jméno bylo Jacob Gershowitz a že jeho rodiče emigrovali do Spojených států z Ruska. Již první tóny *Allegra ben ritmato e deciso* připomněli jinou slavnou Gershwinovu skladbu *Rapsodii v modrém*. Dalším skladatelem, kterého duo uvedlo v první polovině večera byl polský skladatel Karol Maciej Szymanowski (1882-1937). Pocházel z Ukrajiny, ale většinu života strávil v Polsku. Nejprve ve Varšavě, později v Bydgošti. Ke konci života se léčil v Zakopaném na tuberkulózu, zemřel v sanatoriu v Lausanne.

Po přestávce jsme měli možnost slyšet ještě hudbu Clauda Debussyho (*Sonáta pro housle a klavír*) a Igora Stravinského (*Italskou svitu*). Pokud se to dá klasifikovat, jedná se o období první poloviny dvacátého století, o hudbu impresionistů.

Příští Nokturna se konají v neděli 22. dubna 2018 na stejném místě a bude to recitál Karoliny Kubálkové: Zazní hudba Ravelova, Schumannova a Mozartova. Začátek je tradičně v 17 hodin.

abe

Valná hromada Torontské pobočky ČSSK

Výroční schůze se konala v sobotu 3. března 2018 v hale kostela sv. Pavla. V úvodu se vzpomenu lo zemřelých členů pobočky a zhodnotila se činnost pobočky. V pokladní zprávě se zjistil ke konci roku 2017 mírný přebytek 200 dolarů proti roku 2016. Dobrého výsledku bylo dosaženo hlavně díky grantu ministerstva zahraničních věcí. I v tomto roce pobočka požádala o grant na uspořádání oslav k 100. výročí Československa. Mimo jiné se plánují tři větší akce. Pod záštitou Torontského konzulátu to bude slavnostní koncert Pražského smíšeného sboru v pátek 25. května 2018 v 18 hodin v Rosedale United Church. 28. října by měl být další slavnostní koncert Zemlinského kvarteta v rámci Nokturna a 17. listopadu připravuje Olga Turoková divadelní představení k historickému okamžiku vzniku První republiky.

Ještě v květnu se bude konat ve dnech 18.-21. června 2018 festival Českého filmu. Festival začne anglicky mluveným snímkem *Milada*. Následují filmy Bohdana Slámy *Bába z ledu* a *Osm hlav šilenství*, dále je na programu *Kvarteto* a druhý ročník festivalu *Czech that Film* by měl být zakončen Svěrákovým filmem *Po strništi bos*. Předehrou festivalu na VH byl výběr z reklam firmy *Bata*, které vznikly v ateliéru Zlín-Kudlov v třicátých let. Na reklamách spolupracovali i takové osobnosti jako Bohuslav Martinů nebo Elmar Klos. V závěru odpoledne jsme si připomenuli třicáté výročí koncertu Karla Kryla na Masaryktownu.

abe

FARNOST SV. VÁCLAVA V TORONTU

Vás srdečně zve na

DEN MATEK

Mothers' Day

V NEDĚLI

13. KVĚTNA 2018

kostel sv. Václava

496 Gladstone Avenue

PROGRAM

10.30 hod.

"Dětská" mše svatá

11.45 hod.

Oběd a vystoupení dětí

VSTUPNÉ

jednotné \$13 (v ceně je porce pečeného kuřete se

salátem z červených brambor, moučník)

VSTUPENKY -

u otce Tomáše po nedělní bohoslužbě, telefonicky

416-532-5272 nebo e-mail: t.kana@seznam.cz

NUTNÁ REZERVACE NEJPOZDĚJI DO 6. KVĚTNA 2018.

Nostalgie pražských kaváren

Slovo nostalgie znamená stesk a já jsem ho použila pro následné vzpomínkové vyprávění o několika úžasných kavárnách sprvorepublikovou patinou a do výčtu jsem přidala i takové, které se s dobou změnily a už svému, původního účelu neslouží, takže nostalgie bude na místě.

Začnu citátem Mileny Jesenské: *Lidská potřeba shromažďování, potřeba neutrálního místa k hovorům, je stará jako svět.* Opravdu to platilo a stále platí a hlavně 19. století tento význam dokladovalo v Praze prakticky denně. Lidé stejného smýšlení se setkávali hlavně v kavárnách, vinárnách, hospodách, které byly vhodným prostředím pro krystalizaci nejrůznějších názorů kulturních, společenských a politických. Navštěvovaná místa měla magický význam. Starší generace literátů si vybírala hostince a kavárny podle svého bydliště a podle vkusu jednotlivých účastníků, většina takovýchto míst ležela v historickém centru Prahy a vyznačovala se měšťanskou solidností, pohodlím a mnohdy i jakýmsi místním svérázem. Členové umělecké avantgardy vysedávali nejvíce v kavárnách *Slavie, Národní, Unionce*. Pražský život s kavárnami velice mládnul, kolem roku 1925 celá Praha tančí, baví se, její život se přibližuje k nekonečnému flámu. V druhé polovině dvacátých let 19. století se Praha v tomto směru posouvá mezi přední evropská města. U mramorových stolků s kávou, šampaňským, absintem, se setkávají generace, tvoří nejrůznější představy pro budoucnost, konfrontují se zde povahy i žánry v druhém i sveřepém zápolení. Je to nádherný slunný život plný optimismu.

A protože se stále hlásím ke slovu *nostalgie*, tak zavzpomínám na slavnou a krásnou kavárnu *Arco* blízko dnešního Masarykova nádraží v Hyberské ulici. Interiér navrhl architekt Jan Kotěra, připomínal čítárnu nebo studovnu – v kavárnách se hodně četlo a to nejenom ze zvědavosti, co se ve světě dělo, ale patřilo to ke kavárenským činnostem a také tak trochu k dobové módnosti – každý z hostů prostě listoval v novinách a prohlížel časopisy, jejichž výběr byl ohromný. V *Arce* se poněkud scházeli němečtí literáti píšící česky, chodil sem i Kafka, Brod, Pollak, Jesenská, Poláček, Vančura. Myšlením byli všichni pacifisté a dokonce jejich delegace vyrazila přímo z této kavárny za profesorem Masarykem s myšlenkou pokusit se odvrátit válečnou katastrofu. *Arco* je možné vnímat jako skvěle fungující spojení kavárny a společenství té doby bez jakýchkoli národnostních problémů. Ke vzájemnému porozumění značně přispíval i majitel kavárny pan Suchánek, člověk s ohromnými kavárenskými zkušenostmi, který dokonce vlastnil pro *Arco* koncesi prodeje párků, studené kuchyně, sladkých dezertů. O své hosty se dokonale staral, měli v kavárně označené svoje stoly, ke kterým se prakticky denně vraceli. Takže byl stůl „pánů pragmatiků“, „pánů básníků“, „pánů starých křesťanů“ a další. Po smrti pana Suchánka 1929 začalo v kavárně chátrání. Druhá světová válka způsobila velký přesun místních návštěvníků

a jejich úbytek. A po roce 1948 zasáhl ničivě komunismus. Dnes Arco slouží jako samoobslužná jídelna pro příslušníky policie a genius loci zmizel s okamžikem, kdy se majitelem stalo ministerstvo vnitra.

Nelze nezavzpomínat na další kavárny a sice *Demínku* na Vinohradech - kde se kavárny v 19. století objevovaly snad na každém rohu. *Demínku* vlastnil neuvěřitelně podnikavý a schopný člověk s poetickým jménem Josef Demín. Býval číšníkem a vrchním na pražském státním nádraží, takže svým povoláním byl kavárenskému životu předurčen. Otevřel ji v roce 1886 na vynikajícím místě, kde stávalo původní dřevěné *Novoměstské divadlo*. Byla ve vídeňském stylu s mramorovými stolky a hráčskými salonky pro taroky a šachy. Oblíbili si ji studenti, umělci, měšťané, anarchisté. Chodil sem S. K. Neumann, Šrámek, Hašek, Karel Toman a také představitelé sportovního klubu AC Vinohrady, kteří zde změnili název klubu na AC Sparta. *Demínka* se držela docela dlouho, i když její kavárensko-restaurační poezie začala mít za komunistů velké trhliny. V roce 1997 byla uzavřena, ale po rekonstrukci roku 2002 žije dál – myslím si, že už není doprovázena svou původní slávou, ale důležité je, že nezanikla a těší se hlavně u vinohradských usedlíků oblibě (Dobře zde vaří. K obědu jsou ve všední den vždy vynikající čtyři jídla, po každé z české kuchyně a za vskutku lidové ceny. Navíc je zde skvělé pivo. Pokud *Demínku* navštívíte desetkrát, máte jedenáctý oběd zadarmo a obsluha je vždy dokonalá. Doporučujeme. Pozn. redakce.)

Kavárny byly vždy vyhledávaným místem a je docela zajímavým zjištěním, že se celkem přesně ví, kdo do jaké kavárny docházel z umělecké branže, méně vzpomínek se už dochovalo na kavárenský personál. V naprosté menšině byli i tací, kteří do kaváren nechodili nebo jen velmi ojediněle. Mezi takové patřil levicový spisovatel Géza Včelička, který byl dokonce číšníkem vyučený, ale zkušenosti z toho povolání zcela odmítal a kavárny nemiloval. Byli i další a nemuseli to být jen levicově ladění, kteří též kavárnu nepotřebovali, třeba Jaromír Rašín z významné pražské rodiny. Jeho pohled na kavárnu stručně uvedu: *Hlavním zaměstnáním v kavárně je sedět a dívat se na množství světla a zrcadel, kouřit a opět se dívat. Kavárna je komfortem lidí bez komfortu a útočištěm kuřáků, kteří nesmějí doma kouřit...* Tak či onak byl kavárenský prostor v pražské společnosti spíše oblíbený a vyhledávaný než zatracovaný.

Něco málo slov o nádherné prvorepublikové kavárně *Savoy* v přízemí secesního domu ve Vítězné ulici na smíchovské straně Vltavy, otevřená už v roce 1893. Bývala to velmi navštěvovaná kavárna určitou uměleckou společností, uznávající směr dekadence, čili směr vycházející z pocitu prázdnoty, marnosti a nudy, z určité erotické přesycenosti, často doprovázený bohémstvím a alkoholem. Umělečtí hosté prvorepublikového Savoye projevovali trvalý obdiv k filozofiím Heinricha Manna, Gončarova anebo Oscara

Wilde a jejich dílům. Každopádně sem patřili Antonín Sova, Otokar Březina, Josef Svatozluk Machar, Julius Zeyer a další. *Savoy* také málem nepřežil komunistický režim, po sametové revoluci už po elegantní kavárně nebylo ani vidu ani slechu, místo toho se zde předváděla zakouřená putyka, ale oblíbená. Po zdařilé rekonstrukci 2001 se interiér navrátil ke své slávě a Praze se krásné secesní prostory zachovaly.

A zbývá mi pro dnešek kavárna poslední a zvolila jsem naprostou kuriozitu, a sice kavárnu *Imperiál* ve stejnojmenném hotelu otevřeném veřejnosti 1. prosince 1914 na rohu ulic Zlatnické a Na Poříčí. Uvedené místo je nesmírně bohaté na historii, původní zdejší dům *U Černého orla* i s pozemky koupili bratři Kolářové, bývalí majitelé hotelu Paříž. Dům zbořili a postavili moderní hotel. Místo hrálo nebývalý význam, bylo vlastně mezi třemi rušnými pražskými nádražími – Masarykovým, Hlavním a dnes již neexistujícím Těšnovem a bylo tehdy prakticky v samém středu Prahy, kde sídlily banky, přepychové obchody. Hotel byl zadán architektovi a staviteli Jaroslavu Benediktovi a ten se stavby zhostil ve stylu geometrické secese, hotel měl 180 pokojů, apartmány, salóňky, restauraci, kavárnu, v suterénu lidovou jídelnu a později vinárnu. Pokoje měly telefony pro dálkové volání, ústřední vytápění, poněkud slabší stránkou bylo vlastní sociální vybavení. Po celá 20. léta 20. století patřil hotel mezi deset nejlepších v Praze a objevoval se v každém dobovém průvodci. A jeho slávu si nesla i zdejší kavárna. Určitě jste viděli film s Oldřichem Novým *Kristián*, takže jeho slova „Zavřete oči, odcházím,“ vznikla ve zdejší kavárně a ještě další věc je spojována s popisovaným interiérem, a sice scéna z Jirotkova Saturnina, házení koblihami. Dočetla jsem se dokonce, že se koblihová válka opravdu v kavárně prováděla a to tehdy, když si host zaplatil mísu den starých koblih, přičemž celé osazenstvo kavárny bylo na bitvu předem upozorněno. Cena za koblihy byla 1942 korun, což značilo rok, kdy byl slavný román poprvé vydán.

Druhá světová válka přilákala do kavárny německé důstojníky a odlákala českou klientelu. Po roce 1948 se majitelem celého komplexu stalo Revoluční odborové hnutí a začalo zde provozovat zahraniční rekreaci ROH, doufám, že si dovedete představit, kdo k nám v té době asi mohl ze zahraničí jezdit a z jakého. Po revoluci v 1989 zde byla levná ubytovna. Také dnes jsou majitelem stále odbory, ale hledí si komplexu zcela jinak. V roce 2001 po dokonalé a obtížné rekonstrukci se podařilo vše změnit do původního stavu. Kavárnu dnes provozuje náš asi nejslavnější český kuchař Zdeněk Pohlreich, a protože se stal jakýmsi tvrdým kritikem jak má kavárna či restaurace fungovat, tak to nejlepší předvádí právě u sebe a je to bezchybné.

Minulou sobotu jsem si do *Imperiálu* došla na kávičku, dorazila jsem tam něco po třetí odpoledne a celá kavárna byla nabitá lidmi – maličký kulatý stoleček mi ale vyhledali a vídeňská kávička s opravdu ručně našlehanou šlehačkou byla výborná. Pila jsem ji pomalu a jako za starých dobrých zvykových kavárenských zákonů mě nikdo z kavárny z mého dlouhého sezení nevyháněl. Vychutnávala jsem si neuvěřitelnou krásu, protože celý interiér má oslnivou výzdobu z maličkých mozaikových kostiček, stropy, stěny i podlahy a ještě prostoru vévodí zdobné sloupky. Už od samého počátku nebyla výzdoba nahodilá a v mozaikových plochách se objevovaly prvky historické, národní nadšení, budoucí víra v blahobyť, díkuvzdání technickým vynálezům, slovanství. A protože v době vzniku kavárny končila secese a začínal kubismus, tak tyto dva slohy jsou pokojně použité oba a s nimi i prvky z jiných než evropských kultur, zdobnost orientální, egyptská, maurská. Tady asi návštěvník nemusel přemýšlet nad odjezdem z některého z tehdejších tří nádraží do světa, výzdoba sama navozovala cestování do cizích neznámých zemí a míst. Mozaika už ve svém původu byla zhotovena v *Rako* Rakovník, kdy její tehdejší majitel Emil Sommerschuh byl zároveň císařským dodavatelem kachlových kamen a jeho továrna neměla konkurenta, mozaika se povětšinou zachovala v původním provedení, a když se kavárny restaurátorsky omyla od nahnědlého kouře, vyslala do prostoru fantastickou barevnou krásu.

Takže kavárny se vždy těšily velké oblibě, byly úžasné a chodilo do nich ohromné množství zajímavých lidí jako třeba Seifert, Teige, bří. Čapkové, Dyk, S. K. Neumann, Bass, Hašek, Kafka, Kisch, Nezval, Peroutka, Meyrink, Wolker, Jesenská, Majerová, Poláček, Smetana, Masaryk, Dvořák, Einstein – chod'te do kaváren také, rozhlížejte se tam, bude vám dobře na těle i na duši!

Jana Fafejťová – Praha

Demínka

Foto: restu.cz

Zemřela Sonja Baťová

20. února 2018 zemřela ve věku 91 let manželka českého podnikatele Sonja Baťová. Krátce před Vánocemi roku 2011 hovořil s ní o jejím životě Josef Čermák. Zde je několik myšlenek: Sonja Wettsteinová vystudovala architekturu a pocházela ze staré švýcarské

rodiny. Jednomu z jejích dávných předků z otcovy strany, který byl starostou Bernu, v roce 1648 při jednání o Westfálském míru se podařilo přesvědčit Habsburky, aby uznali nezávislost Švýcarska. Švýcarsko se prohlásilo nezávislým státem mnohem dříve, ale Habsburkové to odmítali přijmout jako historickou skutečnost. Její otec, George Wettstein, mladý právník na zkušené v Paříži, pracoval pro obhájce židovského důstojníka francouzské armády Alberta Dreyfuse, nespravedlivě odsouzeného vojenským soudem pro velezradu k degradaci a doživotnímu vyhnanství; později – článkem o výměně vězňů – urychlil rozšíření agendy Červeného kříže v oblasti ochrany válečných zajatců; a v roce 1943 založil ve svém městě *Rotary Club*. Sonjin tatínek, proslulý advokát, zastupoval zájmy Baťovy rodiny ve světě, a kdykoliv před válkou někdo z Baťovy rodiny přijel do Švýcar, bydlel u jejích rodičů.

Opravdu se Tomáš se Sonjou poznali až po válce, kdy Tomáš přijel z Kanady, kam přesídlil se skupinou zaměstnanců z mateřského podniku ve Zlíně na jaře v roce 1939 a položil základny k vybudování průmyslového střediska v ontarijské Batawě. Vzal si v roce 1946. Usídlili se v Torontu, a tak začala podivuhodná odysea česko-švýcarské emigrantské dvojice v zemi, kterou si Tomáš vyvolil, poněvadž v jeho očích se v Kanadě prolíná kulturní dědictví Evropy a dravá podnikavost Spojených států. Sonja si byla vědoma, jak mnoho jejímu manželovi záleželo na tom, aby byl hodným následovníkem svého otce. Ačkoliv svého otce ztratil v roce 1932 při leteckém neštěstí, kdy mu bylo 17 let, často na něj myslel a viděl v něm vzor pro svůj život, jednou z jeho starostí bylo, aby *svého otce nezklamal*. Ztotožnil se i s jeho ideou zodpovědného kapitalizmu.

Při oslavě 100. výročí založení Baťovy obuvnické organizace v Praze v květnu 1994, se Tomáš přihlásil k odkazu svého otce. Sonja se stala se členkou ředitelské rady a viceprezidentkou *Bata Shoe Company*. Byla integrální partnerkou ve všech Tomášových významných rozhodnutích. Jejich kanceláře sousedily a Tomáš moudře spoléhal na Sonjinu mimořádnou inteligenci i na její profesionální expertizu, její fascinaci obuví včetně historie vývoje bot v různých zemích a také na její porozumění vlivu západní průmyslové výroby (včetně výroby Baťových závodů) na lokální výrobu. Něco, v čem klíčila idea budoucího muzea obuvi. Ačkoliv celý společný život dělali společná obchodní rozhodnutí, spolu prožili okamžiky tak velkolepé, jakým bylo ku příkladu triumfální přivítání ve Zlíně po pádu komunizmu.

Oba měli silné sociální vědomí, Sonja byla a je přesvědčena, že občané demokratických zemí mají mravní povinnost dát své talenty a čas do služeb svých komunit a ačkoliv její úspěchy v obchodní sféře jsou pozoruhodné (zasedala – vedle *Bata Shoe Company* – ve správní radě společností tak významných jako *Alcan Aluminum Limited*, *Canada Trust* a *Canadian Commercial Corporation*), poněkud blednou

ve srovnání s výsledky její činnosti lidumilné. Její práce v charitativních organizacích v oborech vzdělání, zdravotnictví a životního prostředí má sotva obdobu. Zastávala funkce předsedkyně *National Design Council*, kde její přínos Kanadě byl zvláště významný, poněvadž se zasloužila o rozšíření sortimentu materiálů ve výrobě nábytku používalo dubové dříví), předsedkyně a čestné předsedkyně *World Wildlife Fund Canada* (organizace, která vždycky měla speciální koutek v jejím srdci), předsedkyně *Governor's Council*, *North York General Hospital*, *The Council for Business and the Arts Canada*, zakládající předsedkyně *Bata Shoe Museum* v Torontu, předsedkyně organizace *Junior Achievement*, *Art Gallery of Ontario*, a významné funkce v *Shastri Indo-Canadian Institute* (organizace založená tehdejším kanadským guvernérem Rolandem Michenerem pro výměnu profesorů mezi Indií a Kanadou), *Council for Canadian Unity*, *Canadian Club of Toronto* a *Girl Guides World Finance Committee*, byla zakládající členkou *Toronto French School* a byla *Governor of York University*. A také je čestným kapitánem kanadského námořnictva (pokřtila jednu loď) a členkou správní rady *Royal Military College* v Kingstonu.

Záběr jejích zájmů si uvědomíte, když se rozhovořila o školství (viděla ho zblízka na všech kontinentech). Domnívá se, že slabostí vzdělávacího systému všude na světě je nedostatek pozornosti základním ekonomickým potřebám. Viděla – hlavně v zemích donedávna komunistických, ale nejen komunistických – pasivnost mladých lidí ve vytváření vlastních osudů. Příliš často spoléhají na vládu, že jim zaměstnání opatří, místo aby se dívali kolem sebe a hledali příležitosti pro uplatnění svých talentů a své energie. Po jejím soudu pracovních příležitostí bude v budoucnosti ubývat a iniciativa jednotlivců ve vytváření vlastní hospodářské základny bude tím důležitější. Sonja viděla svět z mnoha úhlů. Svět chudých, kteří měli co dělat, aby nějak propluli životem, i svět bohatých a mocných. Na svých cestách se setkala s prezidenty a představiteli států a posbírala skoro všechno pocty, které svět může nabídnout. Mezi nimi: *Officer of the Order of Canada*, *Shoe Person of the Year (1985)*, *Woman of the Year (North York Chamber of Commerce)*, *McClure International Service Award*, *Canadian Business Hall of Fame*, *CESO Award for International Development*, *BNai Brith Humanitarian Award*, *Silver Medal of the United Nations Environmental Programme*. A sedm nebo osm čestných doktorátů od kanadských a amerických univerzit

Sonja začala boty po světě sbírat už v čtyřicátých letech a v sedmdesátých letech prostory, kde se boty skladovaly, byly přeplněné. Řešení? Muzeum obuvi. A proč ne *Bata Shoe Museum*? Sonja měla fušku svoji rodinu přesvědčit, že to je – jak budoucnost denně dokazuje – fantastický nápad. Ale Sonja se snadno nevzdává a díky její schopnosti vyhrávat i prohrané bitvy, je Toronto o jeden šperk bohatší. *Bata Shoe Museum* (navržené proslulou firmou Moriyama&Teshima) bylo slavnostně otevřeno v roce 1995. Leták muzea ho popisuje takto: *The Bata Shoe Museum Collection zkoumá, do jaké míry boty, víc než kterýkoliv jiný osobní předmět, zrcadlí způsob života, kulturu a zvyky lidí, kteří je nosili*. Dodejme, že že Sonja a Tomáš vychovali několik dětí. V roce 2001 předali vedení Baťových podniků synovi Tomáši Jiřímu (Thomas George).

Podle článku Josefa Čermáka - abe
* * *

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

**Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies.
and many more items on the menu.**

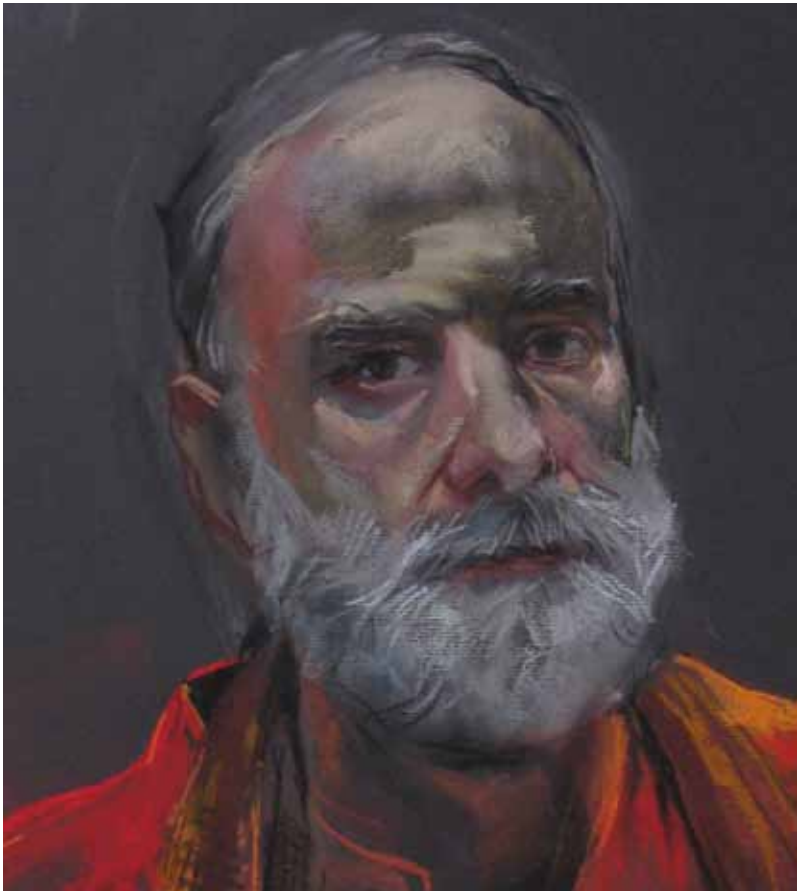
Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

**20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.**

**Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.**

**781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4
Jozef Karol Tel. 416 767 8882**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Pieter Kwant - pastel 2018

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net
e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Hong Kong trochu jinak

Spěchající davy lidí, přeplněné chodníky, hemžení v ulicích, hadimršky červení taxíci, záplava zelených mikrobuseů, kymácející se *poschod'áci*, razící si cestu chaotickým provozem, věkem již oprášené a zlenivělé pomalované tramvaje, nikdy nemizící bambusová lešení na věžácích a mrakodrapech, skvostná čistota a upravenost města, modrá obloha, příjemných 23 stupňů tepla, takhle nějak mě Hong Kong přivítal. Přiletěla jsem strávit zde Vánoce se svou rodinou, město znám z dřívějšíka celkem dobře, dovedu se orientovat. Nepřipadala jsem si jako turistka, ani jako návštěvnice, ale jako jedna z davu. Rodina mně i tak brala, syn vždy jen řekl: „Mami, je to támhle a támhle, vezmi si autobus 8, pak doleva, doprava, budeš u přístavu, nalod' se, měj hezký den, uvidíme se večer.“ A tak nějak to vždy i bylo, hledat mě nikdy nemuseli. Předvánoční přípravy i koupě dárků zabraly většinu dne a změna času mi dala tentokráte dost zabrat. Dvanáct hodin časového rozdílu se pro mne ukázalo poměrně náročné, pár dní jsem si připadala jako ta noční můra, co ve dne spí a v noci kouká. Zásobila jsem se ale knihami, takže noční koukání jsem vyplnila četbou. Asi po týdnu se tělo plně přizpůsobilo.

Jak se slaví Vánoce zde v této části světa? Tak nějak na co je každý zvyklý a jak si je udělá. Žije a pracuje zde z celkového počtu obyvatel sice jen malé procento příslušníků jiných národností, kde oslavy narození Ježíška jsou součástí jejich kultury a toto si přinesou i sebou. V roce 1951 město mělo jen dva miliony obyvatel, avšak k prvnímu lednu roku 2018 podle statistických údajů je Hong Kong domovským městem sedmi a půl milionům lidí. 91% jsou Číňané kantonského původu, 8,6 % příslušníci jiné národnosti a zbylých skoro 400 000 jsou domácí pomocnice hlavně z Filipín, Indonésie a Indie. I když Hong Kong se zdá na první pohled prorostlý západní kulturou, není tomu tak. Čínská víra, tradice a myšlení stále přetrvávají. Vánoce zdaleka nejsou tím nejvýznamnějším a nejkázalejším svátkem, jako je Čínský nový rok, ale i tak se mu dostává aspoň střídmé důstojnosti. Budhismus a Taoismus smíchán s elementy Konfucianismu, uctívání předků a animismus jsou zde dominantními náboženstvími, i když... jak se zdá, tak Číňané se daleko více snaží o životní úspěchy, kariéru, nežli se zaobírat filosofickými otázkami jejich víry. V Hong Kongu je několik chrámů, kam povětšinou věřící přijdou se specifickou prosbou, hlavně o zdraví anebo úspěchu v podnikání. Nejstarší (už stál, když sem Angličané přibyli) a nejznámější z nich je *Man Mo Temple* na Hollywood Rd. Fascinovala mě jeho vnitřní malba, bohatá zlato-červená výzdoba s dalšími čínskými náboženskými relikviemi, sochami bohů i zvírat, tklivá hudba a stále přítomná vůně doutnajících malých tyčinek. Skleněné pokladničky byly plné peněz.

Jen v rychlosti připomenu, co se stalo, že Hong Kong přešel do rukou Angličanů... Nežli ho oficiálně dostali v roce 1842 do svého držení, byl to malý zapomenutý kousek země Qing dynastie (1644-1911), obydlen farmáři, zemědělci a piráty. Výměna zboží mezi Anglií a Čínou začala v roce 1685, ale obchod byl nevýhodný pro Evropany až do té doby, než začali dovážet do Číny v pozdním osmnáctém století opium. I když císař vydal zákaz výměny, obchod pokračoval. Číňané si opium nechťeli nechat vzít a císařův zákaz ignorovali. Při jedné z dodávek městský komisař zničil 20 000 beden tohoto *cizího bláta*, miněno opium a tento akt dal záminku Angličanům k zahájení vojenské akce a přinutili tak Číňany k vyjednávání. Angličané požadovali, aby jim Číňané odstoupili na *věčné časy* právě tento strategicky položený, zapomenutý ostrov. Stalo se tak a na základě druhé Anglicko-

Čínské války (1856-60) si Angličané přibrali ještě poloostrov Kowloon, o čtyřicet let později i rozsáhlé New Territories. Obě strany se dohodly na devětadevadesátiletém pronájmu, který v roce 1997 vypršel a Hong Kong byl vrácen zpátky Číňanům a stal se *Special administrative region of China*. Zprvu po předání, na principu jedna země, dva systémy, se na vnější struktuře administrativy nic neměnilo. Proč by taky? Zavedený pořádek a řád, peněžnictví i byznysy prosperují i nadále. V posledních několika letech však začaly v Hong Kong protesty volající po větší svobodě tisku a přímých voleb do městské rady.

Hong Kong

S Hong Kongem je spojena i postava Dr. Sun Yat-sen, (1866-1925), čínského lékaře, spisovatele, filozofa, kaligrafa, ale hlavně revolucionáře, který se přičinil o svržení poslední císařské dynastie Qing a v roce 1911 se stal prvním, i když prozatímním, prezidentem nově založené Čínské republiky. Mluví se o něm jako o *otci vlasti*, nebo také o *otci moderní Číny*. Narozen v čínské provincii, v Hong Kongu, vystudoval lékařskou fakultu a městu zůstal věrný. Medicínu *pověsil na hřebík* a založil si zde základnu pro svoji revolucionářskou kampaň. Hledal jak politickou, tak i finanční pomoc od čínské komunity ve světě, zavítal i třikrát do Kanady. Dvakrát navštívil Vancouver, 1897 a 1910, při jeho třetí návštěvě v roce 1911, se vydal i na východ. Zejména mnohopočetná komunita ve Vancouveru, byla velmi štedrá, dokonce si někteří z dárců vzali i hypotéky na domy, aby mohli podpořit dr. Sun Yat-sena a jeho revoluční plány. Jeho hlavní odkaz spočívá v rozvinutí politické filozofie – *The Three principles of*

the people, což jsou *Nationalism, Democracy and Livelihood of the people*. (*Vlastenectví, demokracie a lidu budiž práno, volně přeloženo*). Tato filozofie se stala základním kamenem čínské politiky a *Tři principy* jsou zmíněny i v první řádce čínské národní hymny. V Hong Kong je velké muzeum, věnované jeho životu a práci. Je považován za jednoho z největších politických myslitelů nejen své doby, ale všech dob.

Vánočně vyzdobená nákupní střediska byla plna lidí, je ale těžké posoudit, zdali to byl jen nákup dárků, ona jsou totiž stále plná. Shopping je jednou z velkých radostí obyvatel, řekla bych, že tou největší, jde ale ruku v ruce s požitky kulinárními. A protože nakupování je číslo jedna činností hongkongských, jestli jsou Vánoce anebo ne, nehraje to skoro žádnou roli. Nakupuje se stále. I já jsem vyrazila, ale v malých a přelidněných prostorech tržišť i úzkých uliček jsem dlouho nevydržela. Zvyklá nosit baťůžek na zádech, jsem byla davem smýkána ze strany na stranu, nikam jsem se nemohla vejít, prodrat se ke zboží bylo skoro nemožné. I když tržišť mám ráda a dávám jim přednost před nákupními středisky kdekoliv, tentokráte jsem to udělala. Dárky pod stromečkem musí být. Přesunula jsem se do obchodu s knihami v jednom velkém a luxusním shopping centru, kde nebyla skoro noha, vím, riskovala jsem, koupila jsem vnukům každému knížku, podívají se aspoň na titul? Ti dva starší byli velcí čtenáři, ještě to platí anebo elektronika je natolik již *dostala*, že knihy už leží na vedlejší polici? Ten nejmladší sice stále ještě trochu čte, ale když ho rodiče nevidí, hned se opíčí po starších bratrech. Jak se později ukázalo, tituly zabraly!!, zadní stránka i půlka první byla přečtena!!, ale zbytek až asi někdy jindy, anebo nikdy... Víc úspěchu než jsem očekávala. Jen jsem měla knihy v tašce, hned jsem se vydala k východu, tohle nebylo místo pro mé nákupy, silně nad můj rozpočet a racionální uvažování, asi proto jsem zde ani moc nakupujících neviděla. Luxusní krásné obchody, hlavně šperky, oblečení od módních návrhářů z celého světa, užasle jsem koukala do výloh, ne že by se mi to nelíbilo, to určitě ne, ale ceny až pobuřující, aspoň tedy pro moji kapsu. Ve slabé chvílce jsem si koupila jen tak do ruky pytlík s čokoládovými bonbóny, na cenu se neptejte, měla jsem na pamlsky vybráno už hodně dopředu! Stromeček syn musel objednat, na tržističích je nenajdete, ještě před několika lety snacha objednávala i krůtu. Teď, zřejmě s postupující westernizací čínského města, v této době jich jsou plné mrazící pulty. Štědrovečerní večere byla směsí několika kultur - české, malajské i čínské a do zlatova vypečená krůta na stole na Boží hod také nechyběla. Byla jsem ráda, že snacha, i když narozena v Malajsii, se snaží a musím říci, že s úspěchem, pokračovat aspoň částečně v českém tradičním pojetí svátků a přála bych vám vidět, jak nádherně upletla vánočku! Vedle salátu, ryb, vánočky i trochu cukroví, kus domoviny, kterou si sebou stále nosíme, ať jsme kdekoliv po světě, byly na stole i mísy s jinými svátečními pokrmy, tradiční jejím zvykům. Krůtu pekla bez nádivky, jen s různým kořením a obloženou zeleninou, a i když měla ta potvůrka osm kilo, byla upečená do křupava za necelé tři hodiny! Jako památku na Angličany najdeme procházkou městem vedle výstavních koloniálních budov i kostely. Jeden z nich, katedrála Sv. Jana, postavena v roce 1847, přímo v Centru města, se pomalu ztrácí v záplavě mrakodrapů kolem něho. Zde se pravidelně v neděli dvakrát slouží mše svatě. Je hojně navštěvována, na Štědrý den i Nový rok se v kostele prý ani *nedalo pohnout*, jak mi sdělila naše domácí pomocnice. Vánoční růže, (poinseta), jsou i zde tradiční a oblíbenou květinovou vánoční výzdobou a ty velké, až metrové stromkovitě vzrostlé, zdobily vchod i lobby každého mrakodrapu i otevřených prostranství. Myslím si, že 360° pohled na zdejší přístav a moře mrakodrapů z ptačího pohledu z Victoria Peak (kopec vysoký 552 metrů), je jedním z nejúchvatnějších na světě. V době sváteční, kdy večer světlé elementy, osvětlené mrakodrapy i pravidelné ohňostroje, ještě dodávají celkovému vjemu pulsující energii, výsledek je o to silnější. Nenechala jsem si tento zážitek ujít a jsem si jista, že se stal jedním z nezapomenutelných pro mnohé návštěvníky města, jako je i pro mne.

Jak dny ubíhaly, měnilo se zde i počasí. Z příjemných 23°C jsme se ocitli kolem 10-12 °C a co já s tím plným kufrům letního oblečení? V bytech není ústřední topení, jen se dá přitopit elektrickým přenosným zahříváčem. Letos to prý byla abnormálně studená zima, no a zrovna já jsem musela přijet, já, která se těšila za sluncem!! Teplá bunda v kufru nebyla, ale rozhodně by neměl být problém si ji obstarat, až na to, že větší velikosti bylo zatěžko najít. V Kanadě nosím M, ale zde, potřebuji, minimálně XL Asiátky jsou drobného vzrůstu a rozhodně nemají kila navíc, takže i to značkování je přizpůsobené. Několik pokusů najít bundu, aby se mi líbila i dobře seděla, se ukázalo jako marné úsilí. Potom už jsem hledala jen takovou, abych se do ní vešla, už mi to bylo fuk, jaká barva, jaká značka, ale i tato akce nebyla úspěšná, takže jsem i nadále nosila svoji *leHong Kongou*, teď s vrstveným oblečením, rozhodně to žádná paráda pod bundou nebyla, ale bylo mi teplo!!! Až potom jednou v zastrčeném obchůdku, kdy jsem již byla smířena, že teplá bunda nebude, jsem ji našla! Po Hong Kong a okolí jsem se pohybovala většinou sama, mladá rodina, pracovní závazky, škola, po snídani jsem vyrazila a celý den jsem měla pro sebe. Byla jsem tu již několikrát a turistická místa i zdejší pozoruhodnosti mám již oběhané a mám již i svá oblíbená, kam se ráda vracím. Už jednou jsem se roze-psala o

Chtěli byste sledovat a ovládat televizní vysílání z pohodlí vaší pohovky?

The future of IPTV

Za jednu cenu \$28.99 na měsíc máte dvě služby – Kablovka.com i OnlineTV1.com

Česká a Slovenská televize ... jednoduše a bez počítače! ☎ 1-970-300-2044

Hong Kong, třeba si vzpomenete, o jeho historii, zajímavostech, kam jít za kulturou, sportem, návštěvy muzeí, pozoruhodné budovy, hojně navštěvovaný noční market na Temple St., přístav, přilehlé ostrovy, Budhova socha a Po Lin monastery, vyhlídková padesátikilometrová turistická stezka kolem Hong Kongu (tu už jsem si také prošla) a i další. Kulinární radosti, ach těch je! Populární Stanley park, napěchovaný obchody, hotely, bary a zářivými neony *Nathan Rd.* na *Kowloon* poloostrově, městské parky, Victoria Peak, kasina v *Macau*, věkovité plouživé tramvaje, adrenalinová jízda s *dvouposchodňáky*, atp. To všechno

Park v Hong Kongu

už jsou zážitky z minulých návštěv, rozepisovat se znovu o nich nebudu. Tohoto města se nikdy nemohu nabažít, nikdy jsem se tady nenudila, ba naopak, nebo nevěděla, kam mě moje nohy druhý den ponесou. *Vždyť ty ostrovy musí být stejné, vidíš jeden, vidělas všechny*, jsem slyšela... Zdaleka tomu tak není, vždy něco nového se našlo, co jsem ještě neviděla, kde jsem ještě nebyla a co by stálo za návštěvu, anebo, jsou i místa, kam si vždycky ráda znovu zajdu. Při mých dřívějších pobytech jsem vždy měla tak trochu naspěch a dlouho jsem se nikdy nezdržela. Tentokrát jsem ale nikam nespěchala a v pomalejším tempu si dny vskutku plně vychutnávala a až labužnický prožívala. Ale i tak, kilometrů jsem nachodila hodně! K celkové pohodě přispívalo i to, že jsem přišla k připravené večeři a nádobí jsem ani jednou nemusela mýt, haha! Veškeré pochůzky jsem si více méně zopakovala, ale v pomalejším tempu, měla jsem více času se dívat kolem i *přivonět si ke květinám*, nemám problém navázat hovor s kýmkoliv, sednout si a vypít šálek chutného hongkongského čaje s mlékem, zdejší specialita nebo si zajít během dne na čínské knedlíčky, těch se nikdy nepřejím! Byla jsem párkrát i v kině, začíná se promítat již v ranních hodinách za tzv. seniorské ceny, čehož jsem využívala a s kapučínem v ruce si libovala, jak je ten život krásný! I když jsem se svými vnuky, vzrostlými jinochy, mnoho slov nenamluvila, ach ty počítačové hry!!!!!, i tak jsem byla šťastná, že jsem mohla být součástí, aspoň na krátkou dobu, jejich denního a rodinného života. To byl hlavní důvod mé návštěvy.

Jednou mi syn navrhl, abych šla s nimi, *že jdou* na kola, a že v *People's park* (Park lidu) na ně můžu počkat. Jakmile jsem uslyšela, o čem mluví, hned jsem nastražila uši a okamžitě řekla, že jdu! Moje láska k *lidovým parkům* již trvá řádku let. Jsou součástí denního života obyvatel Číny, ale najdeme je poskrovnu i jinde po světě. Při mých opakovaných návštěvách této země, jsem je vždy vyhledávala a měla možnost jich i několik navštívit. Jedná se vždy o obsáhlý areál převážně v centru města, atraktivně situovaný do prostředí, sloužící k odpočinku a rekreaci obyvatelstva města. Veliká většina z nich žije v malých bytech a ráda tráví svůj volný čas venku v přírodě, v zeleném prostředí a parcích. Sem si chodí odpočinout, meditovat, popovídat, zatančit, ano, zatančit, zacvičit, zazpívat, poslechnout si hudbu, místo je oázou klidu a míru, je to park sebeuvolnění. Slouží lidem všeho věku již dlouhá léta, některé i více jak sto let. Byly svědky častých oslav, ale také rebelií. Mohly by povídat! Impozantní vstupní brány, aspoň jak se pamatuji, dávají předtuchu, že se máme na co těšit a vskutku tomu tak je. Není park jako park, každý má svoji specifiku i historii. Jsou to místa, o kterých se v turistických příručkách většinou nepíše, průvodci vás sem nevezmou, jsou to místa stále čistá, ryzí, neposkvrněná záplavou autobusů s turisty a suvenýry. Pokud si najdete k nim cestu, stojí určitě za návštěvu. Pamatuji si velmi přesně, kdy a kde moje láska k nim začala... Bylo to v jižní Číně, ve městě *Guilin*, jedno z plánovaných přerušení naší cesty vlakem do Tibetu. Strávili jsme zde, můj kamarád a já, skoro týden, sloužilo jako zajímavá strategická základna s možností podniknout odtud výlety do okolí, čehož jsme plně využili. *Longji* - rýžová terasovitá pole, projížd'ka po řece *Li*, roztomilé městečko *Yangshuo*, krápníkové jeskyně, atd., atd. Spali jsme blízko centra města a hned první ráno mě probudily libivé čínské melodie. Vydali jsme se po jejich zvuku a byli jsme bohatě odměněni. Kousek za hotelem přes náměstí jsme objevili krásný park a uprostřed něj na rovné ploše skupina asi 40 žen při zvucích hudby cvičila *Tai chi*. Krásná podívaná! Park velmi romantický, s několika dřevěnými můstky přes jezírka, zahradami, kvetoucí stromy, altány, stáli jsme tam přes hodinu, pozorovali cvičící ženy a nemohli jsme od nich oči odtrhnout. Některé nebyly již žádné mladice, ale i přes to, ladnost jejich pohybů jako celku, byla velmi libivá. Přidružil se k nám profesor filozofie z místní univerzity a mluvili jsme o tom, že Asiaté a obyvatelé *Západu*

přemýšlí rozdílně a proč. Padla též řeč o *Yin* a *Yang* i *Feng Shui*. Zajímavá rozmluva. Ranní cvičení tohoto druhu bojového umění má kladné zdravotní benefice a častá podívaná na jednotlivce či skupiny provázející nás cestou, nás o tom přesvědčila. Další naší zastávkou bylo město *Chengdu*, odkud jsme pak jeli vlakem až do *Lhasa* do Tibetu, adrenalinový zážitek! I tady, v tomto velkém městě, jsme Park našli, byl otevřen v roce 1911. Hlavní brána, velké prostranství, rozsáhlé zahrady zdobené kolekcí kulturních relikvií a sochami, v jednom rohu saxofonista se vyžíval hraním na svůj nástroj, zřejmě v paneláku hrát nemohl, o kousek dál probíhala soutěž družstev v badmintonu, plná dětská hřiště a největší část parku patřila muzikantům, zpěvákům a tančícím pářům. Jak tomu rozumím, nikdo z výše zmíněných není profesionálem, ale jen skupinka hudebníků se dá dohromady, nacvičují a právě zde pak hrají. Zpěváci a zpěvačky se střídají a my je s potěšením posloucháme! Pověštinou jsme vždy slyšeli jejich tradiční lidové melodie, ale někdy se mezi ně vloudily i mezinárodní hity. O kousek dál dvojice tančící do taktu waltze, ale i jiných bálových tanců, další skupina dávala přednost tancům lidovým. Hned cestou z práce si pracující lid odskočí do Parku zazpívat, zahrát, zacvičit, zatančit, popovídat se známými, denní stres se uvolní a šťastní pak kráčí domů. Byla jsem hrozně ráda, že mohu být svědkem jejich živelné relaxace a absolutně autentického kulturního zážitku. I tady jsme strávili několik hodin. To už jsme měli vystupující okoukané, oťuknuté, už jsme měli svoje oblíbené, do hotelu se nám jít ani nechtělo! Při třetí naší návštěvě, už si nás účinkující všimli a dostalo se nám veřejného pozdravení. Byli jsme celebrity! Zase někdy jindy na cestě do *Beijingu*, v *Guangzhou*, asi dvě hodiny vlakem od Hong Kong v Číně, Park je kousek od muzea, které jsme navštívili a i sem nás přilákaly libezné melodie. Otevřen od roku 1921, pod stromy zde tančilo několik párů, jeden by řekl, že jsou ze *Star dance*, tak jim to šlo, opět byl to požitek je sledovat! Když to tak vezmu, pro nás návštěvníky, jsou Parky zdrojem ryzí zábavy, bližšího poznání jejich kultury i samých zúčastněných. Kde najdete lepší místo než tady, kde navázat rozhovor, klást otázky a dozvědět se více o jejich životě? A to jsme také praktikovali. Součástí tohoto Parku jsou vzrostlé stromy a klikatící se cesta všelijak nahoru, kde jsme našli sedět v altánu muže hrajícího na dvoustrunné housle a vyluzující tak na tradičním čínském nástroji tradiční čínské melodie. Hrající zřejmě ani nevěděl, že jsme přišli, že ho pozorujeme a hlavně posloucháme. Byl zabrán do svého hraní a v tento moment ho nic jiného nezajímalo, nacházel se ve svých exotických sférách a my s ním. Když po několika minutách skončil, usmál se na nás a pokračoval dál. Nás si už opět nevšímal. *Nanning* – velké město na jihu Číny blízko Vietnamských hranic. Tento Park, rozlohou plných 17 akrů, se mi zdál ze všech, co jsem viděla, největší. Také se mu říká *White dragon park* (Park bílého draka), podle jezera, které je uvnitř parku. Jeho součástí je kromě běžného i velká botanická zahrada, kde jsou obrovské *Banyan* (*Ficus benghalensis*) stromy, až tisíc let staré. Nádhera! Najdeme zde populární lidové čajovny, několik vysokých pagod, můstky, zahradní sochy i plně vybavené dětské hřiště včetně vysoké horské dráhy, vše skloubené s ladností do harmonického celku. Tady jsem si připadala jako v malém městečku, v ráji pozemském, kam hluk a spěch denního života si ještě nenašel cestu. Samozřejmě, že do Parků je autům vjezd zakázán! Seděli jsme tu snad hodinu nad stále plným šálkem čaje, neustále nám dolévali, ani se nám ven za bránu nechtělo. Poslední z Parků, které jsem navštívila, byl v *Urumgi* v severní Číně, zastávka na cestě do Kazachstánu. Tady byla pořádná zima, teploty hluboko pod nulou a sněhu málo. Ke spaní jsme si tenkrát vybrali ubytovnu blízko nákupního střediska, dobrý orientační bod a jak jsme už věděli, tak ve většině obchodních Center jsou vždy jídelny bufetového stylu, kde je jednak teplo, stále horký čaj, teplé jídlo i možnost nákupu. A ani čínsky jsme nemuseli umět, jen jsme ukazovali, co chceme dát na talíř! Byl blízko kazašské ambasády, kde jsme si vyřizovali vízum. Jak jsme hned ale druhý den zjistili, byl v blízkosti opět nádherného Parku, brali jsme to jako bonus k pobytu v tomto městě. Ještě chci podotknout, že ve vlaku jsme se spřátelili s matkou a synem (22 let), konverzací s nimi dlouhá cesta rychle ubíhala, dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o městě, historii a o etnických skupinách, které zde žijí, např. *Uighurs*. I oni dva byli jedni z nich. Na nádraží jsme se rozloučili. Druhý den, po pár minutách v Parku, se najednou proti nám objeví onen mladý muž z vlaku se svoji přítelkyní! Nemohli jsme očím věřit, že se opět vidíme! Prostě velická náhoda! Ve velikém městě a takhle se sejtí! Ano, *Urumgi* má 3,5 mil. obyvatel, je to rozlehlé krásné město, obklopeno pohořím Ťan-šan a má dlouhou a zajímavou historii. Bylo kdysi jednou z hlavních zastávek *Hedvábné cesty* a i zdejší park byl prostě úžasný! Byla jsem vybavena pořádnou čepicí, rukavicemi i teplou bundou, stala jsem se malým medvídkem, abych si mohla vše plně vychutnávat. Snad ještě více *čínsky* mi toto místo připadalo než ty dřívější, dekorace, architektura, zahradní výzdoba, ono i lidské obličje a oči byli jinak vyhraněné, směsice různých etnických skupin. Opět obrovský prostor, navíc dvě přírodní kluziště, brány, sochy lvů hlídaly každou z nich a zanedlouho jsme uslyšeli to, v co jsme doufali, že uslyšíme – zvuky hudby.

Přicházíme blíž a najdeme plný *parket* růžolících tanečníků. Hned jsme se stali středem pozornosti a po několika minutách už jsme byli vyzváni, abychom se připojili. S pozváním jsme trochu otáleli a za chvíli si vzali muzikanti přestávku, takže jsme se aspoň družně připojili do popíjení horkého čaje. Něco podobného

jsem už zažila i v Rusku, kde mrazy také neodradí obyvatele od žádné venkovní aktivity. Lidé byli veselí, tváří prozařovala radost, říkala jsem si, tohle tak vidět doma ti gaučovní peciválové, ti by si mohli vzít vzor! Ani na procházku kolikrát nevyjdou! Ve městě jsme zůstali týden, takže denními návštěvami jsme si ho hodně užili. Zdálo se nám, že kamkoliv jsme šli, cesta vždy vedla přes něj! Je jedním z nejstarších, slavnostně byl otevřen roku 1912.

Park lidu v Hong Kong jsem už jednou navštívila, matně se pamatuji, byla to tenkrát jen krátká návštěva a to jsem ještě o těchto parcích nic nevěděla. Proto jsem se teď těšila na jeho návštěvu, jak se říká, *stará láska nikdy nerezaví*. Situován je ve čtvrti s moderní novou výstavbou a Park byl, na rozdíl od dříve zmíněných, velmi moderní, vkusný a absolutně nic nepostrádal z prvků jedinečnosti. Květinová výzdoba, zahrady, jezírka, ptačí ostrovy, místo pro děti, fontány, lavičky, amfiteátr, kde zrovna probíhalo karaoki, o kousek dál meditativní oáza, cítila jsem se tu velmi dobře. Podélně vedle parku je městský kanál, ale začíná zde i pěší zóna a cyklistická stezka, táhnoucí se asi 40 km do vnitra. O kousek dál je zajímavé muzeum, které jsem původně chtěla navštívit, ale jsem ráda, že jsem přišla v den, kdy je zavěno. Raději jsem trávila čas tady a to jsem ještě nevěděla, co mě čeká, haha! Hudba mě přivedla až ke kanálu, kde se na volném prostranství tančilo. Sedla jsem si na stoličku a pozorovala rej tančících, když přišla ke mně žena a ukazovala, abych šla s ní tancovat. Zbaběle jsem poděkovala a nešla jsem, i když ženských dvojic na parketu bylo více. Za nedlouho si přisedl ke mně jeden z tanečníků a začal se mnou mluvit, jak se mi líbí v Hong Kong, atp., takové ty seznamovací frázičky. Potom mě ale vyzval k tanci, ano, byl vyšší než já, jinak bych nešla, docela i pohledný a musím s potěšením říci, že velmi dobrý tanečník. Takže jsem si v Hong Kong pod stromy v *People's Park* krásně zatančila! Pro mne to byl jedinečný zážitek! Nastal ale čas setkat se s rodinou, ač nerada, jsem se rozloučila, ale byla jsem pozvána opět na příští den. Sice jsem slíbila, ale věděla jsem, že sem bych cestu asi nenašla, jeli jsme dlouho autem. Škoda! Jeden musí obdivovat onu naprostou čistotu, která tu i v parcích existuje, včetně veřejných záchodků, nenajdete tady kousek odhozeného papírku, nebo snad plastovou láhev od vody! Vedle odpadkových košů jsou zde stálými kulisami uklízeči, kteří pořád jen zametají, zametají a zametají!

V Hong Kongu se tančí skoro všude

S dalšími ubíhajícími dny jsem viděla, jak se vánoční růže z lobby postupně vytrácejí a i jinde mizí, ale jsou hned nahrazovány stromkovitými pomerančovníky, tradiční k oslavě čínského nového roku. Součástí vnitřní výzdoby jsou nádherné orchideje. Bohužel, letošní datum oslav připadlo až na 16. února, to už jsem ale potřebovala být zpátky doma, takže na vlastní oči jsem průběh oslav nezažila. Jak jsem se ale dozvěděla, tak stručně předávám... Čínský nový rok, je největším svátkem pro čtvrtinu světa, slaví se již přes tři tisíce let, oslavy trvají sedm dní. S venkovními dekoracemi, jako je květinová výzdoba, pověšené červené lampiony a další ozdoby, se začíná už měsíc předem. Tradičně se věří, že červená barva znamená štěstí a prosperitu. Mohu potvrdit, v tuto dobu jsem chodila křížem krážem po Hong Kong a viděla jsem jednak obchody plné červeno-zlatých dekorací, červených obálek a voňavých tyčinek, ale i ve stejných barvách nazdobené budovy, volná prostranství i povozy městské dopravy. Všude byla vidět jen oslnivá červeně! Hlavní zvyklosti nesou sebou společnou rodinnou večeři, podarovat děti a seniory červenými obálkami s penězi, nové oblečení, raketami (a těch musí být hodně!), ohňostroj a dekorace. Při večeři nesmí na stole chybět ryba, čínské knedlíčky, jarní závitky a další. Také podle tradice se v posledním týdnu roku musí doma pořádně uklidit. Úklid reprezentuje rozloučení se se starým rokem a přivítání nového. K oslavě samozřejmě patří i tradiční kulturní představení, jakými jsou např. Dračí nebo Tygří tanec, ale i průvod městem. V Hong Kongu je součástí oslav velkolepý ohňostroj nad přístavem, to muselo být něco!

Tepla jsem si zde letos sice moc neužila, ale aspoň tady nebyl sníh! Teplých dní jsem si za to užívala až dost, v Etiopii v Africe, kam jsem si z Hong Kongu na kratší výlet *odskočila*, ale o tom až příště, bylo to také moc fajn!

Přeji i vám všem plno radostných nových zážitků a tucty dobrých dnů!

Nad'a Humlová, únor 2018

Hledá se výtvarnice Ivana Slípková

Nakladatel Toužimský-Moravec v Praze plánuje vydat knížku
Hugo J. Slípky: Ohnivá křídla + Biskajská dramata a cesta nejsladší
Jedná se tři reportáže příběhu českých letců ve 2. svět. válce
potřebuje uvědomit dědice

Autor H. J. Slípka se narodil v Rakovníku,
zemřel pravděpodobně 19. 4. 1984 v Torontě

Prosím kontaktujte:
Hana Mrázová
416/651/7175
hanamraz@hotmail.com

V máji prichádzam do Toronta za prácou
a hľadám si ubytovanie v podnájme - 1 izbu, nie basement.
Ideálne v oblasti mesta Mississauga (nie však podmienka).
Mám 32 r., muž, slobodný, nefajčiar.
Ak by mal niekto voľnú izbu v dome,
kontaktujte ma prosím na
lanzi.michal@gmail.com.

Hledáme někoho v Torontu,

kdo by pomohl s distribucí českých potravinářských výrobků
(knedlíky, mražené polévky, vánočky atd.).
Např. do Maďarských řeznictví, či polských obchodů.

Renata Kalovsky 416/586-1739.

Také hledáme někoho, kdo by pomohl s prodejem českých knih na krajaňských podnikách.
Rovněž nabízím foliové obaly na knihy a mapy, sáčky svařované na míru.
Dan Newman, Kostel sv. Pavla, 416/604-5829 (záznamník)

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at
info@bistro26.ca

Zimní olympiáda: Ester Ledecká zazářila

Nejkrásnější moment ZOH v Pchjongčchangu byla zlatá medaile Ester Ledecké v superobřím slalomu. Neuvěřitelný olympijský příběh Ester Ledecké byl doplněn o další pikantní zjištění. Pro senzační zlato si dojela s prasklinou na pravé lyžařské botě. Krátce před startem závodu na hrách se ji uvolnila spona spravující dřívější prasklinku na starších lyžácích, v kterých jezdí nejrychleji. „Pravý přeskáč měla prasklý,“ prozradil otec lyžařky a snowboardistky Janek

Ester Ledecká

Ledecský v pořadu České televize Dobré ráno. „Stalo se to, když si zapínala lyžák před startem. Mezi první a druhou přezkou se objevila velká prasklina,“ řekl Tomáš Bank, sjezdářský trenér dvaadvacetileté závodnice.Ledecská jezdí ve starších lyžařských botách, které už byly spravované. „A spona, která řešila dřívější problém, vyletěla,“ doplnil Tomáš Bank. „Závodníci jsou spjatí s materiálem, kterému věří, a jezdí proto na starých věcech,“ uvedl. Sjezdářské boty Ledecké spadají do kategorie staré. „Jsou rozbité, ale dobré. Je v nich nejrychlejší. Nikdo neví proč. Výrobce se snaží udělat nové úplně stejné, ale pořád to nejde. A dokud nenajde rychlejší, tak v nich bude jezdit,“ řekl Bank. Ve stejném lyžácích nastoupí Ledecská příští týden ve finále Světového poháru v Aare do sjezdu a super-G. „Budou od firmy opravené. S materiálem to je složité. Když máte boty, v kterých jste o půl vteřiny rychlejší, jiné si nevezmete,“ konstatoval Bank. Ledecká na olympiádě vyhrála senzačně super-G s vyšším startovním číslem 26 o setinu sekundy před favorizovanou Rakušankou Annou Veithovou, která už slavila vítězství. O týden později přidala česká závodnice v Koreji druhé olympijské zlato, když splnila roli favoritky v paralelním obřím slalomu na snowboardu. Samotný závod Česká televize nepřenášela, protože v tu dobu se hrálo hokejové utkání Česko-Kanada. Ester Ledecká vítězstvím v paralelním obřím slalomu ve snowboardingu se zapsala do historie jako teprve třetí sportovec, který dokázal na jedněch zimních olympijských hrách získat zlato ve dvou odlišných sportovních odvětvích. Ve finálové jízdě zdolala česká královna Němku Selinu Jörgovou. Ve dvou sportech získali zlatou medaili Norové Tholeif Haug v roce 1924 (běh na lyžích a severská kombinace) a Johan Grøttumsbraten v roce 1928 (rovněž běh na lyžích a severská kombinace). V snowboardu Ledecká soupeřila se Selinou Jörgovou, německá soupeřka se dlouho držela, nedělala chyby. Narozdíl od ní Češka v červené dráze sice byla rychlá, ale měla problémy. V horní pasáži předtím upadla dvakrát Ruska Zavarzinová a zaváhala i Ledecká, ustála to však lépe než Ruska a tak se mohla řítit pro olympijskou nesmrtelnost. Dolní část byla její po celou dobu, což ve finále jenom potvrdila. „Měla jsem fajn den, stihla jsem se rozjezdít a mám radost z toho všeho. Jsem pořád strašně zmatená, ale zároveň jsem moc šťastná. Chtěla jsem tu medaili získat i pro můj snowboardovej tým, ktorej šlape jako hodinky, hrozně moc jim děkuju,“ chrličla dvaadvacetiletá dívka. „Soustředili jsme se na to, abych nenazazovala oblouk moc brzo, protože tady jsou ty brány trochu dál od sebe. Všechny holky jezdily strašně moc dobře a byla čest pro mě s nima závodit,“ pokračovala jedna z největších hvězd her. Ruce nad hlavou v posledních dvou brankách? „To bylo omylem, to jsem vyrovnávala rovnováhu, „ zakončila první vítězný rozhovor Ledecká.

Martina Sáblíková vybojovala stříbro v rychlobruslařském závodě na pět tisíc metrů. Potřetí v řadě se vrátila z bojů pod pěti kruhy s medailí! Tricetiletá reprezentantka má šestý cenný kov. V minulosti získala třikrát zlato, jednou stříbro a jednu bronz. Medaile ze závodu v Pchjongčchangu je tečkou za dvěma lety plnými bolestmi. Sáblíková v létě 2016 nedostala šanci startovat v časovce na letních hrách v Riu, na které se přitom svědomitě připravovala. Aproto šla do předolympijské rychlobruslařské sezóny bez regenerace a na jejím konci už ji limitovalo zraněné koleno. „Nemůžu se dočkat odpočinku. Budu jenom spát, ležet a relaxovat,“ plánovala před cestou do exotické destinace. Olympijská sezóna se však přiblížila

bleskovým tempem, a tak Sáblíková proces regenerace nestihla dokončit. V letní přípravě potřebovala úlevy, šetřila zraněné koleno levé nohy. „Snad mi nebudou chybět skokové tréninky, i v posilovně jsem musela mít menší objem a ani na kole nebyla intenzita, jak bych si představovala,“ říkala Sáblíková, když ukončila suchou přípravu a poprvé v sezóně, jejímž vrcholem je právě Pchjongčchang, vyjela na led. Když už se zdálo, že je tricetiletá závodnice ze Žďáru nad Sázavou z nejhoršího venku, přišla pohroma. Sáblíkovou v listopadu zradila záda. Ploténka způsobovala rychlobruslařce tak kruté bolesti, že nemohla chodit. I přesto, v zuboženém stavu, musela závodit, aby si zajistila místo v Pchjongčchangu. Ukázala sílu bojovnice a místenku pro zimní olympijské hry získala. „Strašně moc se těším. Je to sportovní svátek, jehož součástí budu už počtvrté,“ juchala nadšeně. V lednu se stáhla do ústraní, závody omezila a doháněla tréninkový výpadek. Dodala si sebevědomí dvěma vydařenými závody při SP v Erfurtu, ale při odletu do Koreji neměla na kontě z celé sezóny jediné vítězství. Tři pódia nepředstavovala pro sebevědomí dostatečné uklidnění. „Hodně nezvyklá situace,“ přiznávala a netajila nervozitu. „Nevím, jak na tom jsem. Chybí mi dva měsíce tréninku,“ posteskla si, když už ji dělily jen hodiny od startu závodu na tři tisíce metrů. „Ale беру to tak, že jde o sportovní svátek, kde se rozdávají kovy výjimečným lidem. A jsem hrdá, že mohu znovu reprezentovat na olympiádě.“ Skončila čtvrtá a netajila zklamání. „Tři dny se jí draly slzy do očí,“ ličil trenér Petr Novák, jak českou rychlobruslařku nezdar psychicky zasáhl. Iproto dal pětinasobné medailistce prakticky volnost. Všechno bylo podřízeno vyladění psychického rozpoložení. „Jsem připravená, že přijdu o nohy. Bude to bolet, ale já se nevzdám,“ prohlásila před posledním vystoupením v Pchjongčchangu. Pět tisíc metrů bolesti a utrpení vyústilo ve stříbrnou radost.

Martina Sáblíková

Sáblíková se zaťatou pěstí zastavila před sektorem zaplněným českými hokejisty a dalšími členy výpravy, aby si vychutnala pocit olympijské medailistky na třetích hrách v řadě.

Takovou koncentrací úspěšných olympioniků se nejspíše nemůže pochlubit žádná jiná obec na světě než Vrchlabí. V podkrkonošském městě, podobně jako v Praze na Staroměstském náměstí Ester Ledeckou, vítali fanoušci sportovce, kteří se ve vstupní bráně Krkonoš narodili nebo zde vyrůstali: snowboardistku Evu Samkovou (bronzová medaile), bitlonistu Michala Krčmáře (stříbrná medaile), rychlobruslařku Karolínu Erbanovou (bronzová medaile) a běžkyni na lyžích Karolínu Grohovou. „Myslela jsem si, že to bude menší. Ale není. Možná i proto, že je to druhá medaile v řadě,“ přemítala Eva Samková, která v Pchjongčchangu získala bronz. Před čtyřmi lety na náměstí ukazovala zlatou. A od vrchlabské radnice tehdy dostala za odměnu koně. Tehdy ji dohnal k slzám dojetí. „Říkali nám, že dostaneme dárek. Hned jsem si vzpomněla na Soči. Vlastně bych ani nechtěla, aby se trumfoval ten poslední dar,“ vtipkovala úspěšná snowboardkrosařka.

„To se už nedá zopakovat, nevěděli jsme, co koupit, když již Eva všechno má,“ reagoval pohotově starosta Vrchlabí Jan Sobotka na odpověď Evy Samkové na otázku, co jí vlastně momentálně chybí, že nyní asi vůbec nic. „Pro všechny máme hodinky s věnováním od Vrchlabáků,“ oznámil zaplněnému náměstí TGM starosta. A doplnil, že nejsou ledasjaké, jejich hodnota je 60 tisíc korun. A jak se daří čtyři roky starému daru, koni Pepinovi? „Pepin se má výborně, není mu ani zima, má dečku, je spokojený, včera jsme spolu byli na vycházce,“ prozradila fanouškům Samková.

Čeští hokejisté na ZOH nejprve zdolali Koreu těsně 2:1, pak zvítězili nad Kanadou 3:2 po samostatných nájezdech, porazili Švýcarsko 4:1 a ve čtvrtfinále Spojené státy 3:2 po samostatných nájezdech. Slovensko překvapivě zdolalo v úvodu Olympioniky z Ruska 3:2. To byla jediná slovenská radost. Následovaly prohry s USA 1:2, se Slovinskem 2:3 (sn) a opět s USA 1:5. V semifinále měli Češi drtivou převahu proti Rusům, ti však postupně přidávali na obrátkách a více práce měl v brankovišti Francouz než ruský gólman, především Kalinin mohl litovat, že jeho bekhendová střela neskončila gólem a český brankář poprvé na turnaji v zahajovací třetině neinkasoval. Trpělivost a hrát bez chyby, aby soupeř nedostal šanci. To byl plán obou týmů. Rozhodla střela z kruhu, závar dvou hráčů před českým brankářem. Gusev poslal Rusy ve 28. minutě do vedení 1:0. Za 27 sekund bylo ještě hůře, Rusové vedli 2:0 po trefě Gavrikova. Dvě minuty před koncem třetí třetiny odjel Francouz na střídačku a Češi hráli v šesti. Usadili se v pásnu, ale radoval se ještě jednou soupeř, Kovalčuk z poloviny hřiště trefil prázdnou branku a určil konečné skóre na 3:0 pro hráče OSR. V boji o bronz prohráli Češi s Kanadou 4:6 a skončili bez medaile čtvrtí. Překvapením bylo Německo, které v osmifinále porazilo Švýcarsko 2:1 (pp), ve čtvrtfinále Švédsko rovněž v prodloužení 4:3, v semifinále Kanadu 4:3 a prohrálo teprve ve finále po prodloužení s ruskými olympioniky 3:4. Bylo to neskutečné drama hodné bitvy o olympijské zlato! Němci si tak musejí na historický triumf ještě počkat. Když v 54. minutě Gusev poslal sbornou do vedení 2:1, už se Rusové viděli se zlatou medailí. Jenže vedení jim vydrželo jen deset sekund. Němci z prvního útoku po rozehrání využili chyby obrany a Kahoun vyrovnal. A to nebylo všechno. Borci ve zlatých dresech vycítili šanci, kterou ještě znásobil v 57. minutě Müller gólem na 3:2. V tu chvíli byli Němci v sedmém nebi. Zlato pro ně bylo hodně blízko. Naděje Němců ještě zvýšil Kalinin, který zbytečným faulem poslal favorita do čtyř. Kouč sborné ale odvolal brankáře a sborná vsadila na hru vabank. A risk se jim vyplatil, v oslabení Gusev 56 sekund před koncem třetí třetiny srovnal na 3:3 a vynutil si prodloužení. Zápas rozhodl v čase 69:41 při přesilové hře Kirill Kaprizov. Závod biatlonistek s hromadným startem na 12,5 km jednoznačně opanovala Anastasia Kuzminová a v Pchjongčchangu získala první zlato pro Slovensko. Češka Veronika Vítková dlouho držela naději na medaili, na poslední střelbě ale zbytečně jela dvě trestná kola a celkově skončila čtrnáctá. Markéta Davidová byla osmnáctá. Stříbro ukořistila Běloruska Darja Domračevová, bronz získala Norka Tiril Eckhoffová. Byl to den Anastasie Kuzminové. Dominovala svým běžeckým časem i při střelbě. Závod s hromadným startem de facto vyhrála stylem start-cíl. A ke dvěma stříbrným medailím přidala zlatou.

abe, sport.cz, čtk; foto: sport.cz a aktuality.sk

Anastazie Kuzminová

Toronto postoupilo, Plzeň ne

Se zájmem se očekávaly pohárové odvety, které se hrály minulý týden. Toronto dokázalo v prvním utkání zdotat mexického mistra Tigres de la Universidad Autónoma de Nuevo León 2:1, když prohrávalo 0:1, ale po akci Giovinca se TFC podařilo vyrovnat a v závěru Osorio zajistil jednobrankový náskok. V Mexiku pak Toronto dlouho drželo bezbrankovou remízu. V 64. minutě však po akci Giovinca Carioca dopravil míč do vlastní branky. O pět minut později UANL vyrovnalo Vargasem. Byl to však opět Giovinco, který dostal TFC do vedení z trestného kopu. V závěru utkání Francouz Gignac dvěma góly zajistil domácím vítězství 3:2, ale díky většímu počtu branek vstřelených venku postupuje do semifinále Champions League Toronto.

Po prohře 0:2 v Lisabonu, nikdo nedával v Evropské lize Plzni proti Sportingu mnoho nadějí. Západočeši doma ve čtvrtelní odvetě osmifinále druhé nejprestižnější evropské soutěže lisabonský Sporting šokovali rychlou brankou. Následně byli lepším týmem a Bakoš jejich snahu přetavil v druhou trefu, čímž smazal manko z prvního duelu. Vynikající Hruška pak udržel nulu i při penaltě a zařídil prodloužení. Jenže Plzni nezvládnutá standardní situace v závěru prvního prodloužení, kdy Battaglia hlavou zaznamenal důležitý gól, poslala do dalšího kola portugalský tým, zatímco Vrbova družina ani na třetí pokus z osmifinále neprošla.

Při uzávěrce tohoto čísla se hrálo i derby Sparta-Slavia. Sparta vedla v poločase 3:0, ale Slavia dokázala vyrovnat v závěru na 3:3. Kuriozitou byly dva vlastní góly Slavie a několikrát změněný verdikt rozhodčího po shlédnutí videozáznamu. Naposledy v 95. minutě, kdy přisoudil Slavii penaltu, kterou Škoda proměnil.

NHL

Téměř uhlídali Crosbyho i Malkina
Toronto-Pittsburgh 5:2 (2:0, 2:0, 1:2)

Torontský brankář Frederik Andersen držel 56 minut a 24 vteřin čisté konto proti pittsburským hokejistům vedeným Sidneym Crosbyem, Philem Kesselem a Jevgenijem Malkinem. Velkou zásluhu na tom měla torontská obrana včele s Romanem Plákem a Ronem Hainseym, kteří strávili na ledě přes dvacet minut. Ve čtvrté útočné řadě jim pomáhal ve středu útoku Tomáš Plekanec. Kromě brankáře Andersena byl tentokrát velkou postavou autor dvou branek Nazim Kadri. Teprve v závěru utkání se podařilo

Posila Toronto Tomáš Plekanec v souboji s pittsburským Schultzem

hostům zdramatizovat utkání právě Crosbyem a Hornqvistem, ale veterán Patrick Marleau minutu před koncem utkání pojistil domácím vítězstvím. V dresu hostů nenastoupil Dominik Simon a po čtyřiceti minutách vystřídal brankáře Tristiana Jarryho Casey Desmith. Poměr střel na branku byl 26:40 ve prospěch Tučňáků, ale výsledek zněl ve prospěch dobře bránících Maple Leafs.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W.

Danforth Ave.

Ossington Ave.

Broadview Ave.

261 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Zimní olympijské hry

Norsko	14	14	11	39
Německo	14	10	7	31
Kanada	11	8	10	29
Spojené státy	9	8	6	23
Nizozemsko	8	6	6	20
Švédsko	7	6	1	14
Korejská republika	5	8	4	17
Švýcarsko	5	6	4	15
Francie	5	4	6	15
Rakousko	5	3	6	14
Japonsko	4	5	4	13
Itálie	3	2	5	10
Olymp. sport. z Ruska	2	6	9	17
Česká republika	2	2	3	7
Bělorusko	2	1	0	3
Čína	1	6	2	9
Slovensko	1	2	0	3
Finsko	1	1	4	6
Velká Británie	1	0	4	5
Polsko	1	0	1	2

V tabulce jsou: zlaté, stříbrné, bronzové a počet medailí celkem

Česká fotbalová HET liga

1. Plzeň	19	15	3	1	36:8	48
2. Slavia	21	12	6	3	37:12	42
3. Liberec	21	11	5	5	31:22	38
4. Olomouc	21	10	7	4	26:15	37
5. Jablonec	21	10	6	5	34:21	36
6.Sparta	21	9	8	4	29:18	35
7. Bohemians	20	7	7	6	18:16	28
8. Teplice	20	7	6	7	24:23	27
9. Karviná	21	6	5	10	25:29	23
10. Dukla	21	6	5	10	22:37	23
11. Jihlava	21	7	1	13	23:38	22
12. Boleslav	21	6	3	12	23:35	21
13. Zlín	20	5	6	9	20:34	21
14. Slovácko	21	4	8	9	18:27	20
15. Brno	21	5	4	12	14:30	19
16. Baník	20	2	6	12	23:38	12

Slovenská fotbalová Fortuna liga

O titul						
1. Trnava	23	17	2	4	36:17	53
2. Dun. Streda	23	11	9	3	32:20	42
3. Slovan	23	11	8	4	45:28	41
4. Žilina	23	13	1	9	44:35	40
5. Trenčín	23	10	6	7	55:34	36
6. Ružomberok	23	8	9	6	31:24	33
O udržení						
7. Nitra	23	8	9	6	20:14	33
8. Michalovce	23	6	7	10	18:25	25
9. Zl. Moravce	23	7	4	12	28:38	25
10. Podbrezová	23	7	2	14	20:37	23
11. Prešov	23	3	6	14	13:44	15
12. Senica	23	3	5	15	17:43	14

Česká hokejová Tipsport liga

Konečná tabulka									
1. Plzeň	52	28	7	9	8	172:123	107		
2. Hradec	52	26	7	7	12	146:101	99		
3. Třinec	52	24	6	8	14	143:122	92		
4. Vítkovice	52	26	4	6	16	157:119	92		
5. Brno	52	23	6	9	14	148:121	90		
6. Pardubice	52	20	5	6	21	128:139	76		
7. Liberec	52	18	9	4	21	132:138	76		
8. Olomouc	52	16	10	7	19	129:136	75		
9. Zlín	52	18	8	4	22	121:140	74		
10. Sparta	52	18	5	7	22	140:150	71		
11. Chomutov	52	13	10	9	20	132:155	68		
12. Boleslav	52	15	6	8	23	118:139	65		
13. Jihlava	52	12	7	7	26	106:139	57		
14. Litvínov	52	10	7	6	29	118:168	50		

Česká hokejová play-offs: Předkolo: Zlín-Olomouc 1:3 na zápasy, Sparta-Liberec 0:3 na zápasy. Čtvrtfinále: Třinec-Pardubice 3:2 na zápasy, Vítkovice-Brno 0:4 na zápasy, Hradec-Liberec 2:2 na zápasy, Plzeň-Olomouc 1:3 na zápasy.

Slovenská hokejová Tipsport liga

Konečná tabulka									
1. Nitra	56	32	6	4	14	197:148	112		
2. Zvolen	56	30	7	6	13	192:150	110		
3. Trenčín	56	32	5	3	16	157:112	109		
4. B. Bystrica	56	31	5	5	15	213:134	108		
5. Košice	56	28	5	4	19	175:143	98		
6. Poprad	56	25	6	4	21	159:152	91		
7. Žilina	56	19	4	6	27	146:164	71		
8. N.Zámky	56	14	7	4	31	125:185	60		
9. L. Mikuláš	56	12	5	11	28	122:162	57		
10. Detva	56	11	2	3	40	120:207	40		
11. Slovensko-20	20	3	1	3	13	38:87	14		

Travelling Outside of Ontario?

Have You Purchased Travel Insurance?

Call us for the Best Rates

Enterprise Travel

1221 Yonge Street, Toronto
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1800 825 7577
Monday - Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

email:
blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

Signature Realty
IND. OWNED & OPERATED BROKERAGE

Rosti
Brankovsky
Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.
Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/917-2241
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com